

radnótisokk

2006. május

A Radnóti Miklós Gimnázium hivatalos diáklapja.

Kiadja: Radnóti DÖK

Ára: 40 Ft

Húsvét és Pünkösd

Bővebben a 3-4. oldalon!

Aranyköpések

Tanáraink mondták
Részletek a 15. oldalon!

Kultúra

Cikk a 19. oldalon!

SZÓRAKOZÁS

Mozizunk

JÉGKORSZAK 2.

Ajánló a 18. oldalon

Vízirendőr az oktatóm

Cikk a 11. oldalon

BESZÉLGETTÜNK...

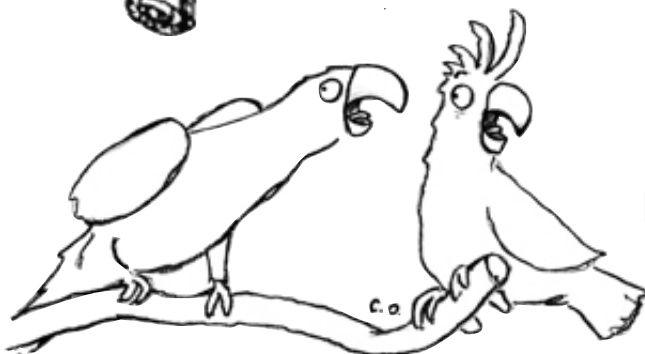
BESZÉLGETÉS HOFFMANN NÓRÁVAL

Részletek a 8-9. oldalon!

Ballagókkal négyszemközt

BESZÉLGETÉS 12. ÉVFOLYAMOSOKKAL

Bővebben a 11-12. oldalon!

FŐSZERKESZTŐVÁLTÁS

Elköszönő-beköszönő

Részletek a 2. oldalon!

Diákparlament 2006

MERJ TUDNI MERJ, KEZDEMÉNYEZNI!

Részletek a 14. oldalon!

IRODALOM

Így írunk mi

ÉBREN IS ÁLMODUNK
KITASZÍTOTTAK BAL-
LADÁJA

Irodalmi rovatunkat
a 16-17. oldalon találod!

Elköszönő beköszönő

Miközben sóhajtozva ülve a Tisza-parton azt figyeltem, amint a furcsábbnál furcsább dolgok úsznak le a víz felszínén, visszanosztalgítottam az előző tavaszra. Borzasztó régnak tűnt az a napsütés, ami akkor volt, a hangulat, ami rajtam uralkodott akkoriban, meg az egész olyan volt, mintha egy kedves családi filmet néznék az agyamban, melyben több a nosztalgia, mint a valós emlék. Egy, a vízben elúszó bicikli és penészes papucs között rájöttem, hogy ideje váltani és változtatni. És ebbe beletartozott a Radnótisokk is. Borzasztóan sok színes emlék fűz hozzá, még akkorról is, amikor csak szerkesztő voltam, majd abból az időből, amikor főszerkesztővé váltam. Ezeket a tapasztalatokat nem cseréltem volna el sokért, de mégis úgy éreztem, hogy itt az ideje, hogy átadjam a stafétabotot másnak. Egyszóval, ez a döntés érlelődött meg szépen lassan ott a napsütésben azon a tavaszi napon, miközben a vízben egy béka élet-halál harcot vívott a betonlépcsővel. Röviden: most főszerkesztőváltás van. Illetve főszerkesztőváltás, és nem egyedül van, hanem másodmagával. Amint látjátok ez a szám már az ő művük, remélem legalább annyi jó dolgot fedeztek fel benne, mint eddig (vagy inkább többet, ha lehet) és folytassátok tovább az olvasgatását az újságnak. Egyszóval nekem már nincs más dolgom, minthogy sok szerencsét kívánjak és belesüppedjek ebbe a tébolyító tavaszi nyugalomba. Utolsó szó jogán még említsük meg, hogy nagy örömünkre a Radnótisokk kitüntető emléklapot kapott a pécsi médiatanszék által kiírt Marshall-toll pályázaton.

Reméljük még sok ilyen lesz, addig is, nektek, jó olvasgatást!

NÉMETH EMESE
EXFŐSZERKESZTŐ

Fogalmam sincs melyik nap lehetett, habár ez nem számít, szokásomhoz híven azt sem tudtam hol áll a fejem, suhantam a folyosón, és akkor elkapott engem az a bizonyos illető, aki... Egy hét múlva én is elkaptam valaki mást. Az előzményekről annyit, hogy a bizonyos illető által egy kis változás jött létre, mivel lemondott korábbi posztjáról. Tudom, ez így most elég homályos, úgyhogy világosítok. A bizonyos illető Németh Emese (exfőszerkesztő), akit elkapott, az én vagyok, Balázs Brigitta (főszerkesztő), és akit én csíptem el, Mezei Adrienn (társfőszerkesztő).

Terveink szerint az állandó rovatok maradnak (mint például az Aranyköpések?), de szeretnénk majd az újdonság varázsát is becsempészni. Továbbra is várjuk a Ti ötleteiteket arról, hogy mit szeretnétek olvasni, de akár alkalmi újságírókká is válhattok egy-egy cikk erejéig, ha szeretnétek megosztani velünk valamilyen gondolatotokat!

Reméljük, hogy továbbra is a RadnótiSokk olvasói maradtok, és természetesen nagyon köszönjük Németh Emesének az eddigi munkáját!

BALÁZS BRIGITTA, MEZEI ADRIENN
FŐSZERKESZTŐ

Húsvétről és pünkösdről

Idén is volt Húsvét. Persze ez önmagában nem meglepő, hiszen érdeklődés hiányában még egy sem maradt el a hosszú évek alatt. Idén is lesz, ami személy szerint számomra azt jelenti, hogy ideje búvóhelyet keresni a nem túl sok, bár annál lelkesebb locsoló elől. Ennek pedig egyetlen és mindent magyarázó oka: a kölnivíz túlzott használata. Mint valami biológiai fegyver, az a kis üvegcsé: gyilkos és hatásos. De próbálja csak ki valaki; egy napig illatozzon egy szobában ücsörögve körülbelül óránként más-más illattal bepermetezve... Egy életre elmegy az ember kedve a kölnitől. Hát kérdem én: merre a régi, jól bevált, hagyományos és garantáltan szagmentes eljárás? Ó, hová lett, hová lett a víz és a vödör? Mert, bár lehet, hogy ezzel a véleménnyel egyedül vagyok, de inkább átöltözök egy nap ötször, mint hogy egy óráig illatozzak a hibrid rózsák, ibolyák, liliumok vagy árvácskák helyett...

De ez csak a húsvéti ünnepek másodlagos velejárója. Mert húsvét és pünkösd hagyománya sokkal régebbre nyúlik vissza, mint a kölnivíz feltalálása. Mindkét ünnepnek ősi, és több ezer évre visszanyúló hagyománya van. S hogy valójában honnan is ered, azzal érdemes részletesen is foglalkozni.

HÚSVÉT

Húsvét eredete a zsidó kultúráig és történelmig, pontosabban Mózesig nyúlik vissza, még pontosabban II. Ramszesz ideig: kb. Kr.e. 1270-ig. Mielőtt a zsidó nép Egyiptomból kivonulhatott volna, a fáraó dacát az Isten tíz csapása törte meg. Ennek az utolsó és legszörnyűbb „felvonása” a minden egyiptomi elsőszülött csecsemő halála volt. A Biblia szerint Izrael fiai csak úgy menekülhettek meg, ha megkenik ajtaikat az **áldozati bárány** vérével. Pézsah, vagyis elkerülés — innen a Tóra egyik legnagyobb ünnepének a neve. A kivonulás tiszteletére nemzedékről nemzedékre megünnepelik a kovásztalan kenyér ünnepét. Olyan gyorsan vonultak ki a zsidók Egyiptomból, hogy a kovász meg sem kelt. Vállukra vették, és a nap szárította meg. Őseik bárányt áldoztak, és elbeszítették a kivonulás csodálatos történetét.

Aztán sok-sok emberöltővel később húsvét előtt egy nappal a zsidó nép keresztre feszítette az

Isten fiát. A Názareti Jézust szintén az ünnep előestéjén - Niszán hónap 14-én - feszítették keresztre a Golgotán. A **keresztények** már igen korán párhuzamot vontak a páskavacsora és Jézus váltságműve között. A bárány hibátlan, zsenge volta Krisztus büntelenségére utal. És ahogy a bárány csontját sem törhették meg, Jézusét sem törték meg a kereszten. A keresztény világ legnagyobb ünnepe a húsvét, hiszen nem csak az áldozatot ünnepli, hanem a bűn legyőzését és a győzelmet a halál felett.

Eleinte a keresztények eltérő időkben ünnepelték a húsvétot. Ezért az első egyetemes zsinat 325-ben Niceában kimondta (majd később 1582-ben egy egyházi gyűlésen megerősítették), hogy a húsvét ünnepe a tavaszi napéjegyenlőséget követő holdtölte utáni vasárnap, tehát március 22. és április 25. között van. A nagyböjt (40 nap) hamvaszszórdával kezdődik. A **nagyhét** szokásai bibliai hagyományokra épülnek: Jézus szenvedésének útját követik a Jeruzsálembé való bevonulásától kezdve (virágvasárnap) egészen a Golgotáig. Nagycsütörtökön emlékezünk az utolsó vacsorára, nagypénteken — ahogy a passiójátékok évszázadokig őrizték — a Golgotára vezető útra és Jézus halálára. Húsvétvasárnap pedig a feltámadás misztériumát ünnepli a világ.

A harmadik „forrása” a húsvétnek, mely leginkább a népszokások és hagyományok voltára ad magyarázatot: az ókori, többistenhívő népek szokásos tavasz-ünnepe. A húsvétot megelőző **farsangi időszak** multságai a tél legyőzését, a tavasz megérkezését ünneplik. Európa-szerte elterjedt szokás a telet jelképező szalmabábu elpusztítása, elégetése vagy vízbe fojtása. Nálunk egyes vidékeken a bábu neve kiske, kice, s virágvasárnapi szokásainkat teszi színesebbé. A multságok és a böjti időszak találkozásának jellegzetes népi játéka Konc vajda és Cibere vajda, a farsang és a böjt tréfás

háborúsága volt. A húshagyókeddi (farsang utolsó napja) játék szereplői szalmabábok, s a legyőzött Ciberét végigvitték a falun, elégették, vízbe vetették, vagy keresztüldobták a templom kerítésén, hogy elűzzék a betegséget, az éhséget.

A böjt alatt régen főleg kenyeret, száraz növényi étkeket ettek. A hosszú böjti időszakot kisebb ünnepek tagolják. A **magyar néphagyományban** a közbeeső vasárnapoknak nevük volt: a másodiké gulyásvasárnap, az ötödiké feketevasárnap, a hatodiké virágvasárnap.

Ez az utolsó vasárnap már a húsvéti ünnepsorozat része. A magyar népszokások ezen a napon a zöldág-hordás, más néven villőzés: a termékenységet segítő eljárás. Az ággal megütögették a fiatal lányokat, menyecskéket. A **barkaszentelés** a keresztény és a „pogány” szokások ötvözetét mutatja. A virágvasárnapot megelőző szombaton a gyerekek barkát szednek. A barkát virágvasárnap a templomban megszentelik. A szentelt barkának bajelhárító szerepe van. A moldvai csángók fűzfa sípot fújnak, habajgatnak, ezzel „keltik fel” a tavaszt... A **locsolkodás** a víz szimbóluma köré épül: a víz tisztító ereje a kereszténységnél a kereszteléshez kapcsolódik. A mondai magyarázat szerint Jézus sírját őrző katonák vízzel öntötték le a feltámadást felfedező, ujjongó asszonyokat, így akarták elhallgattatni őket. A locsolás ma is elterjedt szokás, kissé szelídebb formában, hiszen gyakran csak kölnivízzel locsolnak a fiúk, férfiak. A húsvéti népszokások sorát egy fehérvasárnapi szokás zárja. A lányok komatálát készítenek, s azt elküldik egymásnak...

PÜNKÖSD

Az „50 nap” is a zsidó vallásból ered. Ők ünnepelték ugyanis a Pészach utáni ötvenedik napon Sabouthkor (hetek ünnepe) az aratás, az első

gyümölcsök, majd később a Tízparancsolat adományozásának ünnepét. A húsvét utáni ötvenedik napon, vasárnap ünnepli a keresztény világ a **Szentlélek eljövételét** és egyben az egyház megalapítását, azaz pünkösd napját. A pünkösd elnevezés a görög **pentekosztész**, azaz ötvenedik szóból származik, és minden évben május 10-e és június 13-a közé esik. Pünkösdöt a keresztény egyház születésnapjának is tartják.

Ha a húsvéti népszokások a telet búcsúztatják, akkor egyértelműen kijelenthető, hogy a pünkösd nem más, mint a nyári munkák előtti utolsó megpihenés; a csendes köszönés a múltó tavasznak. Talán a legismertebb hozzá kötődő hagyomány a **pünkösdkirály és királyné** választása. Pünkösdkirálynénak a legszebb lányt választották, míg a legényvirtus ékes bizonyítékaként lovas, ügyességi és tűzugró verseny eredményeként a legderekből legény lett a Pünkösdkirály. És persze ott volt még a pünkösdölés, törökbaszás, rabjárás, stb...

A legnagyobb pünkösd-i események közé tartozik a **Csíkсомlyói búcsú**. A búcsújárás 1567 pünkösdjén kezdődött, amikor István gyergyóújfalvai pap hálaadó körmenetet vezetett ide, azért, mert akkor, május 15-én a székelyek a Hargita Tolvajos hágójában legyőzték János Zsigmond fejedelem seregét, aki a székelyeket jobbágyorsba taszította, és a templomnál lévő felirat szerint hitük elhagyására akarta őket kényszeríteni. István pap volt a tolvajosi győzelem egyik leglelkesebb szervezője. 2005-ben mintegy 500 ezer résztvevője volt az ünnepnek.

A pünkösd-i hagyományok és népszokások ma már igen kevés faluban élnek és sajnos egyre inkább feledésbe merül a hagyománya. Pedig valaha igen előkelő helyet foglalt el a kalendáriumokban...

DSIDA JENŐ: PÜNKÖSDI VÁRAKOZÁS

Kész a világ,
Feszült, ünnepi várás
Tereng felette.
Halotti csend. Csak néha néha
Sóhajt az Isten lelke.
Kimérve minden pálya
Megtöltve minden lélek-lámpa,
Ahol csak úr a lét...
De jaj, sötét van,
Mélységes iszonyú sötét!

A zordon tömeg-árnyék
Némán zokogva kering utjain,
S csak egyet tud és egyet érez...
...Most váratlanul vágyón megvonaglik
és felzúg Istenéhez:
Betelt az idő!
Sugarat, fényt, szint adj nekünk,
Mert epedünk!
Fényesség nélkül oly sivár az élet!

Nagy Alkotónk, oh mondd ki
szent ígédet
Legyen világosság!...
És ismételik mindig erősebben
A felviharzott étheren keresztül
És felharsan az egek harsonája
s a végtelennek zsolozsmája zendül
Zsibongva, zsongva...
És nagy szavát az Úr - kimondja!

Ballagókkal négyszemkört

ROVID INTERJU DOSZKOCS

TAMÁSSAL (12.M):

Már nagyon várom a ballagást, ugyanis utána az érettségim jó lenne minél hamarabb túlesni. Attól függetlenül nagyon fog hiányozni a Radnóti, sok jó barátom jár ide, és sajnos egy részüket itt kell hagynom, de ez az utolsó év

már nagyon hajtós volt. Itt kijön az embereken, hogy mennyit tanultak az elmúlt pár évben, mert aki nem vitte túlzásba, és jó egyetemre szeretne menni, annak nagyon össze kell szednie magát.

Én a Műegyetemre jelentkeztem, villamosmérnök szakra, ennek megfelelően pár hónapja az én napjaimat is nagyrészt a tanulás teszi ki, idén sajnos a tavaszi szünetem nem telt túl eseménydúsán emiatt.

Ha újra dönthetnék, hogy melyik középiskolába jelentkezsek, valószínű, újra a Radnótit választanám, igaz vannak dologok, pl. a 'híres' radnóti közösség, amiken javítani lehetne, de ezektől függetlenül tanulás szempontjából mindenképpen nagyon jól felkészít a továbbiakra. Szerintem egy radnóti 5-ért sokkal jobban meg kell dolgozni, mint esetleg más szegedi iskolákban (pár kivétellel, persze). Ennek vannak előnyei, hátrányai, mindenki döntse el saját belátása szerint...

ÉS EGY KICSIT HOSSZABB, GERA

GÁBORRAL (12.T):

-Várod-e a ballagást?

-Igen is, meg nem is. Igen, mert jön a nyár, vége a sulinak, viszont két nap múlva érettségi, ez már nem villanyoz fel annyira!

-Hiányozni fog-e a sulis?

- Valamilyen szinten furcsa lesz, hogy nem kell minden nap korán kelni, éjszakákat tanul-

nom. A sok tanulás miatt biztos nem, de a haverokat itt hagyni, nem lesz egyszerű...

-Hogyan készülsz az érettségire?

- A következő 2 hetet végig fogom éjszakázni, de utolsó héten már nincs tanulás, mivel szerenád lesz, amit már nagyon-nagyon várok! Ebben a 2 hétben csak az írásbelire fogok készülni, mivel a szóbelire lesz egy egész hónapom!

-A továbbtanulást hogy tervezed?

- Szeretnék Szegeden maradni, a GTK-ra jelentkeztem, remélem, sikerül a felvételem. Természetesen a szegedi GTK-n kívül más szakot is bejelöltem, de nem igazán vágyom Pestre! Azonban ha nem sikerül, akkor valahol úgy is megtalálom a helyem. Majd a haverok adnak valami munkát!!!

-Visszajönnél-e a suliba újra, ha tehetnéd?

- Mindenféleképpen valamilyen erős sulit választanék, ha még egyszer nyolcadikos lennék, amelyik közül az egyik a Radnóti lenne...

-Sokat változott-e szerinted a sulis a 4 itt töltött év alatt?

- Sorry, az 5 évem alatt... Igen, merőben más lett! A felújítást már én is éreztem, de az igazgatóváltást már csak ti fogjátok!!!

- Mi a véleményed a szegedi iskoláról, szerinted a Radnóti hogy szerepel?

- A Radnóti mindig is Szeged legrangosabb és legerősebb iskolája volt a Ságvárival együtt. Radnóti diákként természetesen örülök, hogy most ez az iskola az erősebb, remélem ez a jövőben sem fog változni. A sokak által hangoztatott Radnóti-Ságvári ellentétből pedig szerintem semmi nem

igaz, a két iskola vezetősége és diákjai is jó kapcsolatot ápolnak!

- Mivel te sok ideje koptatod a Radnóti padjait, gondolom ismered a Diákönkormányzatot! Tudnál-e mondani valamit a hasznosságáról, esetleg tettek-e olyasmit a suliban, ami neked is szíved vágya volt?

- Mivel én buliszerető ember vagyok, ezért sokszor próbáltam több bulit kisajtolni a DÖK-ből, azonban ezek a törekvéseim megghiúsultak. A jövőre nézve csak azt kívánom, hogy ne redukálják le a bulik számát a szokásos egyre (golyaavató), hisz ha már a tanulásban és a sportban is jeleskedünk, megtehetjük ezt éves szinten jó pár buli szervezésével is, hiszen a tanulóknak valahol ki kell engedniük a fáradt gőzt! Az országban van olyan gimis ismerősöm, aki elmondta, hogy náluk bizony a sulinak saját klubja is van (egész pontosan egy klubban tartanak 2 hetente bulikat), és ezt ők is meg tudták valósítani! És a bölcsiben lévő clubhelyiség befejezése után szerintem ezzel is megélné foglalkozni.

- Mi a véleményed a sportéletről?

- A suliban a sportotéletet megfelelőnek tartom, hiszen a Radnóti alapvetően nem sportiskola, de aki szeretne szabadidejében kikapcsolódni, az találhat a sportok között alkatához illőt. Én személy szerint a kosarazást és a focit részesítem előnyben, de ezekkel is csak óvatosan bánok, hiszen a tavalyi iskolai év végén volt egy komolyabb sérülésem: majdnem teljesen elszakadt a bokaszalagom.

- Hogyan kerültél kapcsolatba a zenével?

- Természetesen az általános iskolában, a valamikori sulis bulik kapcsán. Az egyik bulit a már akkor is kopaszon virító Bigiboy barátom csinálta, tudod lemezjátszó, keverő, bakelit meg minden, és megtetszett. Nemsokára megírtam életem első cd-jét, és onnantól nem volt megállás.

- Mióta csinálsz bulikat?

- Tesómék osztálybulija volt az első bulim, hát igen, én is kicsiben kezdtem. Majd felkerültem gimibe, és koleszos lettem, innentől vannak "komolyabb" bulik. Az i-re a pontot a golyaavató tette fel, csak sajnos pont egy másik bulival si-

került egyszerre megszervezni.

- Tervezed-e DJ-skedést folytatni?

- Hobbiszinten mindenképpen folytatni akarom, de ha egyszer jókor leszek jó helyen, akkor akár főállásban is pakolni fogom a lemezeket!

MÉLY KIFEJTÉS CSABA PÉTERREL (12.M):

-Várod-e a ballagást?

-Hát nem táplállok különösebb érzelmeket a ballagás időpontjának közeledte iránt.

-Hiányozni fog-e a sulifog?

-Elmenni innen rossz lesz, az biztos, mégiscsak 6 éve van ez az osztály, ezek a tanárok, meg minden, rossz lesz elhagyni. De hogy utána hiányozni fog-e, ezt most nem igazán tudom. Néha biztos. Akkor majd visszajövök, de valószínűleg akkor más dolgok fogják lekötöni a gondolataimat.

-Hogyan készülsz az érettségire?

-Tanulással.

-A továbbtanulást hogy tervezed?

-Budapest, Műszaki Egyetem, informatikus mérnök szak. Így tervezem, aztán majd meglátjuk sikerül-e. Ha nem, akkor is vannak biztonsági tartalékok, bár a ponthatárok elég hasonlóak.

-Visszajönnél-e a suliba újra, ha tehetnéd?

-Nana, még nem mentem el. De egyelőre kíváncsi vagyok, és szívesen megyek el egy másik városba, a szüleim feülgyelete alól kiszabadulva, szóval ha maradhatnék még egy évet, nem maradnék. A visszajövet meg ugye

nem tudom, mert még itt vagyok.

-Sokat változott-e szerinted a sulis élet a 6 év alatt?

-Sokat. Igazgatóváltáskor jöttünk, most újra visszaállt a régi rend, lett tornacsarnokunk, lettek kameráink, lett kilépő, ami nélkül nem lehet kimenni, lett új menza. Teljesen másképp néz ki, mint amikor idejöttünk. Belsőre talán annyit nem változott, ugyanúgy van házirend, amit be kell tartani, nem vettem észre hogy sokat változott volna, de lehet, hogy csak azért, mert azok nem ilyen látványos változások, és lassan történnek. Tehát, igen, 6 év alatt változott a sulis élet.

-Mi a véleményed a szegedi iskoláról, szerinted a Radnóti hogy szerepel?

-Hát, jól. Kiemelkedően. Nemcsak a városban, hanem az országban is, ez egyértelmű.

Aztán... lett szappan a WC-ben, meg WC-papír itt-ott. Volt Radnóti menza-buli, aminek most nagyon örülnék, mert szeretnénk mi is, csak nem volt nagy sikere, úgyhogy nem lehet. Sajnos. Igazából, szerintem nagy beleszólása a DÖK-nek nincs a legtöbb dologba. De én nem tudom, lehet hogy nem így van.

SZABÓ TAMÁS (12.M) VÉLEMÉNYE:

-Hiányozni fog-e a sulis élet?

-Igen, nagyon. Hat év hosszú idő, összeszoktunk az osztállyal, és a tanárok közül is nagyon megszerettem jó néhányat. Arról nem is beszélve, hogy máshol kell majd leszállnom a villamosról...

Persze, a ballagás nem jelent végleges búcsút, biztosan sokszor fogtok még látni az iskolában, de nem mondhatom el többé magamról, hogy radnóti vagyok, csak hogy voltam. Ez nem olyan jó dolog.

-Hogyan készülsz az érettségire?

-Szerencsére a hat év alatt nem hanyagoltam el a tanulást, így most nem kell agyonhajtanom magam az ismétlés során. Sokat segít az is, hogy különböző versenyeredmények és nyelvvizsgák miatt mentességet élvezek

néhány tárgyból. Ja, és persze nagyon várom, már ettől függetlenül az utolsó hetet, a szerenádokat, a ballagást... Igyekszem radnóti életem utolsó cseppjeit is kiélni!

-Hogyan tervezed a továbbtanulást?

-Az SZTE matematika-alapképzésére jelentkeztem, és ide a versenyeredményeim miatt biztosan föl is fognak venni. Mivel a mesterszakokat még nem akkreditálták, sajnos csak feltételes módon beszélhetek, de minden bizonnyal lesz matematikusképzés Szegeden, ebben szeretnék részt venni. Végzett matematikusként van elhelyezkedési lehetőség a munkaerőpiacon is, de igazából az elmélyült munka és az oktatás csábító ereje miatt nem zárom ki azt sem, hogy az egyetemen maradjak kutató matematikusként.

-Visszajönnél-e, ha tehetnéd?

-Biztosan, és mindenkinek csak azt tudom mondani, hogy örülhet, hogy ebbe az iskolába járhat. Úgy hiszem, természettudományos képzésben színvonalasabbat nem kaphattam volna sehol, és a tanáraink emberileg is példát mutattak. Ezt a hat évet sokkal jobban nem tudtam volna eltölteni, mint azzal, hogy radnóti diák voltam. Arról nem is beszélve, hogy ha úgy kezdeném előlről, hogy előre tudom, hogy milyen jó lesz, akkor még jobb lenne.

Sokat változott-e a sulis élet, amíg itt voltam? Hát persze! Én még a felújítás előtt kerültem ide, az utána való nyáron rá se ismertem az iskolára. A tanári kar persze nagyrészt változatlan maradt, és szerintem ez jó is volt, hiszen szinte minden tanáromat nagyon szerettem. És nyilván ezzel kapcsolatban az iskola szellemisége se változott sokat, amíg itt voltam. Persze tudom, hogy sokan azt mondják, hogy ez nem jó, de őszintén szólva nálam a minőség (amire a Radnóti, úgy látom, mindig is törekedett) összekapcsolódik valamiféle fegyelmezettséggel. És egyáltalán nem baj, ha ezt a nevelőtestület (mint ahogy a nevében is szerepel) igyekszik belenevelni a diákokba.

BARTHA ÉVA LILI 9.M

Beszélgetés Mike János Tanár Úrral

Születési idő: 1961. június 25.

Születési hely: Szeghalom

Családi állapot: nős

Kedvenc étel: töltött káposzta

Kedvenc könyv: Örkény István: Egy percesek

Kedvenc évszak: nyár

Kedvenc zene: Illés együttes, Cseh Tamás nótái

E havi számban iskolánk egyik kiváló matek- és fizikatanárával készítettünk interjút. Noha kissé szűkszavú volt, és több alkalommal elszalasztottuk egymást, végül mégis sikerült egy találkozót megbeszelnünk, és sort kerítenünk a beszélgetésre. Lássuk az eredményét!

Először szeretném, ha mesélne nekünk a gyermekkoráról: hol nevelkedett, hol végezte el az általános és középiskolai tanulmányait?

Szeghalmon születtem, és a Békés megyei, Vésztőn nevelkedtem. Az én koromban még csak nagyközség volt, mára várossá nőtte ki magát. Az édesapám vasutas volt, az édesanyám pedig tanárnő. Ketten vagyunk testvérek: az öcsém, Gábor most Budapesten dolgozik villamossági mérnökként. Tehát Vésztőn jártam általános iskolába és középiskolába is. A vésztői Szabó Pál Gimnáziumban évfolyamonként két párhuzamos osztály volt. Az utolsó év, a negyedik, ahogy tetszik, igen kalandosan kezdődött és végződött. A kormány úgy döntött, hogy a diákokat kötelezi arra, hogy nagyvárosi gimnáziumokban tanuljanak, így bezáratta a kisfalusi középiskolákat. Mi pedig ott maradtunk tanárok nélkül. Egy közeli általános iskolából átjártak tanítani, így sikeresen befejezhettük a negyediket is.

Megosztaná velünk egy diákcsínyét?

Természetesen, de alapjában véve jó fiú, jó tanuló voltam, nem az a puskázós fajta. Atletizáltam, és mindenem volt a foci. A gim-

náziumban a csapattal gyakran jártunk meccsre szombatonként. Akkor még a hét hat napján volt tanítás. Azokra az órákra, melyeken nagy számonkérést tartottak, nem mentünk be, egyszerűen az

edzőnkre fogtuk, hogy ő nem engedett el. Így mialatt az osztálytársaink feleltek, mi vígan játszottunk az udvaron.

Egy alkalommal a pénteki műszaki órát, melyről mi rendszeresen ellógtunk, szakfelügyelő látogatta meg igazgatónő kíséretében. Azonnal feltűnt, hogy a tizenkét fős csoportból öten hiányoznak. Mikor ezt számon kérték tőlünk, ismét a testnevelő tanárra hivatkoztunk. Az igazgatónő felhívta telefonon az edzőnket, aki, habár fogalma sem volt róla, hogy ellógtunk, elnézést kért, hogy nem értesítette az igazgatónőt a szombati meccsről, amire a fiúk, azaz mi lelkiismeretesen készültünk. Természetesen utána jól ledorongolt minket.

Mikor döntötte el, hogy tanár szeretne lenni?

Harmadikos gimnazistaként rájöttem, hogy a tanítással szeretnék foglalkozni. Jó tanuló voltam, de a matematika nem tartozott az erősségeim közé. Szó sincs róla, hogy rossz lettem volna belőle, egyszerűen a történelem és a fizika érdekelt jobban. Mivel Békés megye Szeged vonzáskörzetébe tartozott, idejártam egyetemre. Gondolkoztam a bölcsészkaron, de oda nagyon nehéz volt bekerülni, így választottam a természettudományokat.

Milyen területek állnak legközelebb a szívéhez?

Habár nem vált belőlem történelemtanár, az ókor és a XX. század érdekelt leginkább a történelmen belül. A fizika terén a mechanikát, a matematika terén pedig az analízist és a geometriát szeretem a legjobban. Az egyetlen, ami távol áll tőlem, az a koordináta-geometria.

Mióta dolgozik a Radnótiban? Előtte tanított máshol?

Itt kezdtem tanári pályámat 1985-ben. Éppen ötödéves voltam az egyetemen és az akkori igazgató, Bánfalvi József meghívott helyettesíteni, hogy tartsak néhány órát. Egyikre-másikra beült, majd egyszer megkérdezte, nem szeretnék-e csatlakozni a tanári karhoz. Én meg örömmel igent mondtam.

Mit üzen a humán beállítottságúaknak, miért fontos számukra a matematika?

Nem mondom, hogy nagyon fontos lenne, de élmény vele foglalkozni. Ez az egyetlen olyan tudomány, amelyben hamar sikert lehet elérni, a többiből sokat kell tanulni, hogy valami öröm legyen belőle. Logikus gondolkodásra nemcsak a fizikában és a matematikában van szükség, hanem az idegen nyelvek tanulásakor is. A jogi pályára készülők számára is elengedhetetlen a tiszta logika, hogy következetesen érveljenek majd a tárgyalásokon.

Kit tekint példaképének?

Felnéztem régi osztályfőnökömre, Éles Pálra, akitől türelmet és emberséget tanultam. Szeretnék hasonlítani egyetemi tanáromra, Szalay Istvánra, a kiváló előadóra, valamint a témavezetőnkre, Tandori Károly professzor úrra, aki borzasztóan okos ember volt.

Mit jelent Ön számára a kikapcsolódás?

A szabadidőmet legtöbbször olvasással, biliárdozással, számítógépes játékokkal töltöm (kedvenceim közé tartozik a Honfoglaló). Már csak ritkán nyílik alkalmam a focizásra, de meccs-

csekre a fiaimmal szívesen eljárunk. Régen Békéscsabaszurkoló voltam, tavaly vagy tavalyelőtt jártam az Üllői úton egy Fradi-MTK meccsen.

Rendszeresen kitöltöm a heti lottószelvényt. Ha megnyerném a főnyereményt, a pénzt szétosztanám a családtagjaim között, és vennék egy családi házat.

Köszönjük az interjút, matekra fel!

DÉRI DOROTTYA

A DIÁKOK VÉLEMÉNYE

Két évig tanított engem. Nyugodtan mondhatom az egész (már megszűnt) csoport nevében, hogy emberséges tanár, érthetően és tréfásan magyaráz. Lassan egy éve, hogy nem tanít engem, de még mindig köszön a folyosón. Sajnálom, hogy már nem ő a matektanárom!

Engem nem tanít, csak látásból ismerem. Ismerőseimtől csak pozitívat hallok róla. Szívesen beülnék egy órájára!

Egy évvel ezelőtt sokat kellett gondolkodnom rajta, hogy felvegyem-e emeltszinten a matekot. Eleinte voltak két-ségeim. A döntésben az is segített, hogy tudtam, Mike János lesz a tanárom. Látszik rajta, hogy élvezzi a tanítást, így mi is kedvet kapunk az egyenletekhez, függvényekhez stb. Most, hogy visszaemlékszem, azt hiszem, soha nem unatkoztam még az óráin. De a cigizésről lemondhatna, mert nagyon csúnyán köhög.

Cosmo-girl vagy nem cosmo-girl

A lámpa halványan égő fényénél nézegetem a legújabb Cosmo-t. Mellettem szüleim valami emberfeletti hangon hortyogva alszanak, az aznapi síeles fáradalmi után. Szinte örömmel lelem abban, ahogy a gondosan esztétikusra, színesre szerkesztett oldalakat elpörgetem az orrom előtt, és egyre inkább azt érzem, hogy előnt a tudásvágy. Éjjeli ébrenlétem során felszabaduló fölös időmet arra áldozom, hogy megtudjam ennek a cosmo-női-mibenlétnek a titkát, mely minden oldalról egy szebb jövő ígéretét hozza nekem.

Rossz szokásomhoz híven először átlapozom az újságot, gondosan ügyelve arra, hogy csak a főcímekeket olvassam el, így eljutva a végére. Majd újrakezdve az olvasást, szimplán átugrom a számomra érdektelen cikkeket, de amúgy mindent áttanulmányozok. Első ránézésre az olvasók leveleinél akadok le, ami joggal viselhetné a ciki sztorik nevet, de hát az olvasók írták. Nem tudom elképzelni, hogy van ilyen ember, akivel ezek megtörténnek, és ráadásul be is küldi az újságba. Valahogy nem valóságzagúak. Olyan érzésem támad, mintha valaki levágódott volna a számítógép elé, és spontán felöklendezte volna a legrosszabb rémálmai között szereplő nagy beegéseket. Hadd emeljek ki egyet, amit egy állítólagos Tamás küldött be. Egy szomszéd lánnyal a hetek óta tartó flörtölésre akarták feltenni a koronát egy közeli erdőben, amikor őket megzavarva valaki, a srác háta mögül mérgesen a lány nevét kezdte el ordítani. Erre a srác hátra sem nézett, csak dolga végezetlenül elmenekült, otthagya csapat, papot. Na már most ki az a férfi, aki ezt szívesen és önszántából közli nyilvánosan, ráadásul egy ultranői magazinban? Nem hiszem el, hogy nem otthon próbálkozik azon, hogy elfelejtse, vagy legalábbis a tudatalattijának a legmélyebb bugyraiba süllyesse ezt az emléket, mely a férfiúi büszkeségének egy nagy kardvágása.

Összességében mégis továbblapozok, anélkül, hogy felháborodás ébredne bennem, hisz ha valami tartalmasabb lapra vágytam volna, akkor nem ezt vettem volna meg. Mondhatni, hogy sok pillanatban üdítő a lap felszínessége. Egyszerűen akaratlanul is belevisz egy olyan világba, ahol fontos a szépség, a párkapcsolat helyre tehető az isteni pasival, és ez mind-mind csak azon múlik, hogy te mennyire akarsz (no meg, hogy milyen push-up melltartóid vannak). A legmélyebb probléma, ami felmerül az az, hogy ha kikezded veled a főnököd a munkahelyen, akkor mit tegyél, hova fordulhatsz, és hogy hogy viselkedik ilyen esetben egy nagyvilági, talpraesett nő. A mélyebb szociális és érzelmi problémákról is esik szó, de ezek a cikkek kivétel nélkül egyfajta elkülönülő stílusban íródnak. Ne érsetek félre, nem hiányzik belőlük az együttérzés, a segíteni akarás és a részvállalás, de valahogy olyan idegenül lebeg ez a dolog ebben az érdekes cosmo-

életérzésben, mintha ilyen igazából az újság olvasójával nem történhetne meg.

Közben gyönyörűbbnél gyönyörűbb lányok, nők (tinik?) mosolyognak vissza rám, és ezzel párhuzamosan bennem is felmerül a gondolat, hogy jó lenne elmenni fodrászhoz, és lehet, hogy nem kellett volna megvenni ezt az újságot. Mégis folytatom az olvasást, hisz mégiscsak hajt a kíváncsiság, hogy mondjuk, hogy teríthetem le álmaim pasiját egyetlen pillantással, vagy hogy a testalkatomhoz melyik wellness-kúra illene a legjobban. A tudatom legmélyén tudom, hogy ez mennyire komikus, mégis megnézegetem az ötszázezer forintos ruhát, elképzelem, hogy milyen lenne rajtam, végigolvasgatom a legjobb házi hajpakolásokról szóló recepteket, és találok egy pár érdekesítő cikket is.

Mégis elemi erővel taszít vissza a valóság talajára, amikor egy tisztítókúrára összeállított étrendet olvasok végig, ami csupa finom, egészséges, diétás biokaja. Ott, valahogy papíron, baromira egyszerűnek tűnik, de ahogy belegondolok... Egy beteg óvodásnak nem lenne elég. Reggelire egy joghurt, délig csak gyümölcs, délben hal, zöldség, délután egy kis saláta megint, vacsira sajt és kefir. A gyomrom fájdalmasan összezsugorodik, végiggondolva, én ma mit ettem: kolbászos kenyér reggelire, ebéd húsleves, sültkrumpli, virsli, délután egy kis sósmogyit nasiztam, vacsira megint leves és olasz kaja. Értem én, hogy két végletet soroltam fel, de akkor is valahogy, ahogy áttekintek a szüleim ágyára, ahonnan még mindig valamiféle horkolásra kevésbé hasonlító hang erőlteti meg a dobhártyámat, azt kell, hogy gondoljam: a Cosmo nem létezik. Eszembe jutnak a felnőttek, akik este fáradtan esnek haza, szinte szó szerint; a busz, amire minden nap felszállok, ahol még mindig fejkendővel utaznak a nénik a piacra, új kalapdivat ide vagy oda. Vagy a saját korosztályom a suliban, ahol inkább több turis cuccos lányt látok, hál istennek, mint ahányat túsarkúban. Egyszerűen ennek a cosmo-életnek nincs élettere még nálunk. Máshol talán van, nem tudom, de itt még nincs. Egyszer biztos lesz. Az, hogy mikor, a gazdaság- és társadalomkutatók viszonylagos pontossággal biztos meg tudják mondani, de most még nem.

Nem tudom, akkor milyen világ lesz, vagy hogy milyen fiatalok fogják a helyünket az iskolapadban koptatni, de ezzel a tudattal, felelősségérzet nélkül tudom a Cosmo olvasását befejezni.

Utolsónak elolvasom a horoszkópom. Újfént rámtalál a szerelem ebben a hónapban, és újfént felizíthatom életemet egy idegennel. Miért is ne? Talán ebben a hónapban tényleg bejön.

Vízi rendőr az oktatóm!

Egy szép tavaszi nap volt. A nap végre kisütött, a madarak csiripeltek, olyan igazi márciusi idő volt.

Már reggel is volt valami a levegőben, a nap-sugarak lágyan simogatták arcomat, és sokkal, de sokkal jobb kedvvel indultam iskolába. Délután, persze még nagyobb kedvvel jöttem el; egy szép tavaszi séta a Tisza-parton, csak úgy minden cél nélkül.

Amikor hazaérkeztem, egy üzenet várt a mobilomon: lenne-e időm vezetni? Naná! (Mert azt be kell vallanom, hogy egy ideje forgatom a fejemben a gondolatot, hogy megtanulok vezetni, és az első lépéseket már megtettem ez irányba.) A kérdés természetesen az oktatómtól származott. Rendben. Megyek, sőt! Alig vártam a késő délutáni időpontot, 6 órát. Hamarabb nem ér rá. Nekem így is jó volt. Telve reményekkel indultam, hogy majd elbűvölök mindenkit a tanpályán, meg hogy mit nekem a rutinvizsga, egyből forgalomban kellene vezetnem. (Azt azonban meg kell jegyezni: ezelőtt még csak 2 órát vettem.) Tehát pontban ott voltam a tanpályán. Az oktató már várt rám, és én elkezdtem róni a köröket. Persze, mondanom sem kell, egyfolytában ügyetlenkedtem, mi több, szerintem kifejezetten kiidegeltem szerencsétlen oktatót. Az oktatóm egyébként rendőr. Vízi rendőr. Tudom, tudom, Szegeden nem léteznek vízi rendőrök - gondoljátok most. De igen, vannak. Sőt, ha belegondoltok, szükség is van rájuk, hiszen itt a Tisza, ami mostanában komoly veszéllyel fenyeget. Szóval, ha nem is a kaliforniai tengerparton futkos bikinis csajok megmentésén fáradozva, attól még vízi rendőr.

Már az első óra végén tartottam. Szóval, én csak váltottam, irányjeleztem, körbenézegettem, és ami a legfontosabb: vezettem, amikor megszólalt az adóvevője. Fogalmam sincs, mi a neve annak a nagy fekete akárminek, amivel kommunikálnak a rendőrök, én adóvevőnek nevezném. Valaki beleszólt. Az ember önkéntelenül is figyel az ilyenekre, meg én tulajdonképpen nem is hallgatóztam, csak hát ha ott van az orrom előtt, nem tudtam nem odafigyelni. A hang — ami valószínűleg egy rendőrtől származott — értesítette az oktatómat, hogy egy ember a Tiszába ugrott. Egy gyalogos jelentette be, aki éppen a Belvárosi hídon sétált. Kocsi

leáll, oktató kiugrik a telefonjával együtt, és máris lázasan telefonál. Eközben megállapítom magamban, hogy ez is csak én lehetek, már a vezetésóráim sem telhetnek el nyugalomban és békében. Kinn meg csak telefonál az oktató, kiderül, hogy sem a vízi rendőröknek, sem a vízi mentőknek nincsen mentőcsónakjuk, csak a tűzoltóknak van, de az sem mentő-, hanem gumicsónak. Ráadásul sötétedik, ami nagyban nehezíti a dolgot. Nem könnyű egy rendőr élete. Elnézést kér az oktató, de vége az órának. Sürgősen oda kell mennie a helyszínre, szólít a hivatás. Én természetesen egyből az utasülésre kerültem, és a város szélén lévő pályáról szinte 1-2 perc alatt a belvárosban voltunk. Elismerésre méltó teljesítmény. A járókelők bizonyára elcsodálkoztak, amikor a Korányi fasoron megjelent egy kocsi a Tisza partján kicsit szélesebb járdán. Ezek voltunk mi. Pontosabban én csak passzív résztvevője voltam az eseményeknek. Az oktató máris rohan kollégái felé, akik megpróbálják kivenni, hol lehet az a szerencsétlen öngyilkosjelölt. Én közben mérlegelem magamban a lehetőségeket, hogy mit is csinálhatnék: otthagynom bezáratlanul a kocsit, vagy megdöntöm a rekordot a mobilomon lévő játékban. Az utóbbit választottam. A következő fél óra számomra eseménytelenül telt el, egyébként nem sikerült új csúcst felállítanom a játékban, de legalább megírtam néhány sms-t elhanyagolt barátaimnak. Néhányan már gyülekeztek tőlem pár méterre, így ebből arra következtettem, valami történt. Öt percen belül megjelent az oktató, és beszámolt az elmúlt fél órájáról. Az emberke, aki beleugrott a folyóba, mégis úgy döntött (szerencsére), hogy élni akar, és kiúszott a partra egy sekélyebb szakaszon, közben mentőhajó is érkezett. Így minden jó, ha a vége jó.

Az oktató persze megnyugtató, hogy vele sem mindennap történik ilyesmi, és ne aggódjak, legközelebb már minden teljes nyugalomban zajlik.

Remélem is...

(Ja, és egy jó tanács: csak semmi pánik, vigyetek magatokkal könyvet, felkészülve az ilyen esetekre is!)

Interjú Hoffmann Nórával

Hogy kerültél kapcsolatba a korcsolyával, hány évesen kezdted el?

6 éves voltam, amikor a szüleim elvitték a nővéremet korizni. Amíg ő edzett, én rosszkodtam. Nemsokára odajött az edző, és rávett, hogy próbáljam ki inkább én is a korit a rosszkodás helyett.

Min szeretnél erősíteni a korcsolyázásodban?

A táncos elemeket, részeket szeretném tovább javítani.

A kori mellett más sportot is űzöl?

Igazából azokat végzem, amelyek a jégtánchoz szükségesek. Így parkett-táncolok és balettozom, a kondi miatt atletizálok is.

Van példaképed?

Az én példaképeim a Grischuk- Platov páros.

Mit szólnál, ha a csodás kosztümöket betiltanák a versenyeken, és a korisok csak egyszerű sportruhákat viselhetnének?

Jó ötletnek tartom, mármint jó lenne például a kötelező programnál és a versenyzéseken is. A kűr közben persze maradnának.

Mit gondolsz arról, hogy lehetne a korcsolyát népszerűbbé tenni a rajongók körében?

Szerintem a média ebben sokat segíthetne, többet foglalkozhatnának a korival. Itt volt a budapesti EB, és szinte alig reklámozták, pedig biztosan lenne rá érdeklődés. Az EB után nálunk is megszorodott a jelentkezők száma.

Hogyan tudnál kori nélkül élni?

Nem tudnék. Biztos, hogy ha abbahagyom is, nézni fogom a közvetítéseket, és néha csúszkálni fogok.

És sport nélkül?

Mármint versenysport nélkül? Igen tudnék és fogok is tudni, ha már családanya leszek!

A legsikeresebb magyar jégtáncosok vagytok a Regőczy-Sallay jégtáncpár óta. Milyen érzés ez?

Nehezedik emiatt nyomás rátok?

Igazából nem szoktunk erre gondolni, hiszen ők már rég versenyeztek, és a követelmény is más volt akkor, mint most. Akkoriban népszerűbb volt ez a sportág, mint mostanában, így jó lenne újra visszahozni a népszerűségét.

Azt mondtátok, az új szabályrendszer szerint túl sok az emelési követelmény. Mit gondoltok ezekről a változtatásokról? Ez szerintetek fejlődésnek tekinthető?

Eléggé megemelték a követelményszintet. Sokkal több feltételt kell teljesíteni, mint eddig egy-egy emelésnél. Így ahhoz, hogy a versenyzők megkapják a kívánt pontokat, olyan emeléseket is kell csinálni, ahol a lány nem mindig van esztétikus pózban. Ez nem igazán előnyös.

Néhányan azt kritizálják, hogy túl magas vagy Attilához. Neked erről mi a véleményed? Zavar-e, hogy ezt mondogatják? Befolyásolja ez a közös munkátokat?

Nem vagyok magasabb. Kicsi köztünk a magasságbeli különbség, ezért a programok kivitelezésénél figyelünk erre is.

Mi a véleményed a párodról mint korisról?

Szerintem jó, technikás koris.

Szerinted mi a legjobb tulajdonsága a partnerednek és mi a legrosszabb?

A legjobb az, hogy megnyugtat. Legrosszabb?... Talán, ha túl vagyunk hajtva fizikailag, olyankor kissé „le van lassulva”.

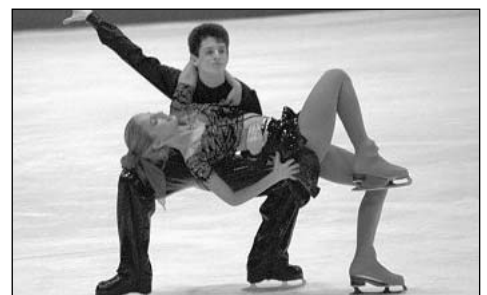
Miért jó vagy rossz vele együtt korcsolyázni?

Nem tudom, vele korizom a kezdetek óta. Mással nem is tudnék.

Másoknak is csinálsz koreográfiákat. Szeretnél majd koreográfus is lenni?

Igazából az egész jó fantázia és logika kérdése. Olyan programot készítünk amilyenre a korisnak szüksége van.

A koreografálásba beletartozik az is, hogy

ruhákat tervezel? Szerinted melyik a legszebb ruhád és melyik a kedvenced? A ruhához találsz ki a programot és zenét vagy fordítva?

Éppenséggel beletartozhat a ruhatervezés is, így minden esetre olcsóbb, mintha külön terveztetnénk. Egyik kedvencem, a múlt szezomban originalban viselt ruhám, fehér, tele strasszokkal, az alján meg tollakkal díszítve. A sorrend: első a zene, erre készítjük a koreográfiát, és végül jön a ruha megtervezése.

Mi az, amit még sosem kérdeztek meg tőled interjúban, de szívesen beszélnél róla?

Fontosnak tartom megemlíteni a lelki terhelést, főleg a lányoknál. Ebben a sportban szerintem igazán fontos a kitartás és a jó családi háttér. Sokan úgy gondolják, ha valaki sportoló, az biztos buta is. Ez főleg a koriban nem igaz, nagyon sokan több iskolában is tanulunk a versenyzés mellett.

Köszönöm az interjút!

A nemzetközi szövetséget 1892-ben alapított műkorcsolyázók 1908-ban szerepeltek először az olimpián - a nyári játékokon. Így amikor az első téli olimpiát rendezték, 1924-ben, Chamonixban, már a programban volt. Négy számban avatnak bajnokot: női és férfi egyéni, páros és jégtánc.

A **női és férfi egyéniben**, valamint a **párosban** két-két részből áll a verseny. Előbb a rövidprogramot kell bemutatni, ebben nyolc elemnek kötelezően kell szerepelnie. Aztán következik a szabadprogram, ebben önállóan választott zenére, egyénileg kialakított ugrással lépnek fel a versenyzők. Azt is pontlevonással büntetik, ha túl kevés, de azt is, ha túl sok ugrás szerepel egy gyakorlatban.

A versenytánchoz némileg hasonlatos **jégtáncban** csak párosok szerepelnek, itt a lépéseken és a zenével való összhangon van a hangsúly. Előbb a kötelező táncot, amelynek fajtáját sorsolással döntik el (lehet ez tangó, keringő és még sok más tánc), majd az egyénileg alkotott táncot, végül a szabadon választott táncot mutatják be a párosok. A kötelezőben minden páros ugyanarra a zenére mutatja be gyakorlatát. A egyénileg alkotott táncban a párok maguk választhatják meg, hogy milyen zenére, milyen figurákat adnak elő, betartva a Jégtánc Bizottság előírásait (pl. : különböző ritmusokat kell összeválogatni). A lényeg, hogy a tánc alatt

az egész jégpálya felületét meg kell kerülni. A szabadtáncról annyit kell tudni, hogy egy olyan 4 perces programról van szó, amelyben már minden megengedett, természetesen az esést kivéve. S hogy mit pontoznak ilyenkor a bírók? A tánctudástól elkezdve minden általános képességet, még azt is, hogy a kiválasztott zene és a táncolók által közvetíteni kívánt gondolat összhangban van-e.

A **pontozás menete**: a kilenc pontozóbíró tizenkettő közül választják ki, sorsolással. A különböző gyakorlatokat külön pontozzák, a bemutatott ugrások erősségét, valamint a kivitelezést veszik számba. A legalacsonyabb és a legmagasabb pontszámot kiveszik a számításból.

A páros műkorcsolya versenyek két részből állnak: a rövid program, mely tartalmazza a kötelező gyakorlatokat is, és szabadon választott gyakorlatok.

A páros egy férfiből és egy nőből áll. Nem kell ugyanazokat a mozdulatelemeket végezniük, vagy végig együtt maradniuk, de fontos, hogy a mozgásuk egységes összehangolt legyen.

A **rövid program** nyolc kötelező elem és az összekötő lépések bemutatásából áll. Az előírástól eltérő vagy azon felül bemutatott elemekért pontlevonás jár.

Axel: az ugrást a norvég Axel Paulsenről, első bemutatójáról nevezték el. A versenyző előre-kifelé ívben futó lábáról ugrik fel, a másfélfordulatos forgás után a másik lábára hátrafelé-kifelé irányban érkezik vissza a jégre. A dupla változata abban különbözik az előzőtől, hogy a versenyző a levegőben két és fél fordulatot tesz.

Salchow: az ugrást a svéd világbajnokról nevezték el, ő mutatta be először. A versenyző hátra-befelé futó ívből ugrik fel, és a levegőben egy fordulat megtétele után a másik lábára ugyancsak hátra, de kifelé ívben érkezik a jégre. Dupla és tripla változata van, amelyet a levegőben két, illetve három fordulattal hajtanak végre.

Rittberger: a többszörös német bajnokról nevezték el, aki először mutatta be. Hátra-kifelé ívből ugrik fel a versenyző, és egyfordulatos forgás után ugyanarra a lábára, ugyancsak hátra-kifelé ívben érkezik vissza a jégre. Dupla és tripla változata van.

Lutz: először a német Lutz mutatta be ezt az ugrásfajtát. A hátra-kifelé ívben futó versenyző lengő lábának jégre való leszúrásával ugrik fel, és egy fordulat után, (amely dupla Lutz ugrásnál két fordulatot jelent) a leszúrást végző lábára hátra-kifelé ívben érkezik vissza a jégre.

MERJ TUDNI! MERJ KEZDEMÉNYEZNI! Diáksparlament 2006

Április 25-én, kedden Gál Béla igazgató úr és az osztályok képviselőinek jelenlétében tartotta meg a Diáksparlament a 2005/2006-os tanév Diáksparlamentjét. A mintegy két és fél órás jó hangulatú beszélgetés keretében számos iskolánkat érintő témáról esett szó. Kérdésünkre megtudhattuk, hogy az udvari focipálya tervezése napirenden van, egy mobil védőhálóval ellátott megoldás látszik a legcélszerűbbnek. Amíg ez nem valósulhat meg, a kosárlabda pálya felfestése sem célszerű. Remélhetőleg a tornacsarnokban hamarosan védőháló óvja majd a falakat, így akár házi focibajnokság is szervezhető lesz benne, felkészülve akár a jövő tanév elejére tervezett kétnapos SÁRA-kupára. Felvetődött, hogy a szalagavató helyszíne jövőre legyen az Egyetemi Könyvtár új épülete (TIK), de mivel e megoldás a belépőjegyek árának drasztikus emelésével járna, egyelőre marad a régi helyszín, de a buli előzetes igény szerint akár kicsivel tovább is tartható. Számos észrevétel hangzott el az osztályok közötti tanulmányi

verseny szervezését, nehézségét illetően. A javaslatokat figyelembe véve biztosak lehetünk benne, hogy immár a mi tapasztalatainkkal, ötleteinkkel kiegészülve jövőre is folytatódik majd e nemes versengés. Sokak panaszkodtak tanáraik „bizonyos szokásait” illetően. Igazgató úr véleménye szerint, ha panaszunk jogos, meg lehet találni a módját annak, hogy azt bátran elmondjuk az illető tanárnak, feltéve, ha biztosak vagyunk benne, mi a magunk módján mindent tőlünk telhetőt megtettünk a konfliktus elkerülése érdekében. A humánosztályok aggodalmát eloszlatva megtudtuk, felmenő rendszerben lehetővé válik majd, hogy a humánosok az eddigi rendszerrel szemben tényleg magasabb óraszám-ban tanulhassák a magyart és a történelmet.

Mindenkit megnyugtathatunk, újra szólni fog a rádió, pontosabban szólal meg a csengő, hamarosan végre tükör kerül a mosdókba, és már lépéseket tettek az iskolát takarító cég felé, a sokak által kritizált WC-papír mennyiség emelését illetően. Mivel iskolánk dologi kiadásokra fordítható pénzeszege a tavalyinak csupán töredéke, megkérünk mindenkit, hogy nem csupán emiatt, valamennyiünk érdekében vigyázzon a berendezési tárgyakra !!

Sajnos, sem pénz sem hely nincs öltözőszekrények kialakítására. Ami azonban nem csak a piszkos anyagiakon múlik, és igazán tartalmas programot kínáló ötletnek tűnik, azzal igazgató úr szerint is az eddigiéknél sokkal bátrabban élhetnénk !!

RMG-DÖK

TANÁRAINK MONDTÁK

Aranyköpések

VAJDÁNÉ SÁSDI MERCÉDESZ

-Ha valakinek küldsz egy sms-t...

-Kölcsey a jobbágyfelszabadítást már nem nagyon érte meg...

A Halálvágány című vers elemzése közben a beszélgető lányokhoz:
- Nórika, keresd a Halálvágányt...

Puskin életrajzánál
v a l a k i :
-Ő is tüdőbajban halt meg?
-Nem, neki felesége volt...

Heine életrajzánál:
-Már látszik rajta, hogy nem romantikus. Ő tovább élt.

MIKE CSABA

-Illik tudja használni...

-Felhasználja kell neki...

-És a méh keresgél a virágban, mert nem akar hinni az összetett szemének...

-Roland, vagy befogja a száját, vagy elmegy sétálni. Elmegy gyufáért Sopronba...

-Dolgoztatunk, ők meg fizetgetik...

HANCSÁK KÁROLY

Kísérletezés közben:

-Ebben meg nem oldódik. Mindjárt agyhüvelykövet kapok...

-Az alkohol öl, butít és a savakkal észtert képez...

-Kalmopyrin: a legjobb fogamzásgátló. A lányoknak erősen a térdük közé kell szorítani...

CSÁNYI SÁNDOR

Alkoholoknál:

-Fogyasztás csak mértékkel és tartózkodással. Mérték a vödör, tartózkodás az asztal alatt...

DR. MEZŐ TAMÁS

Miután leejtett egy zsinórt:
-Anyád... (az osztály röhög) Nem azt akartam mondani, amire csúnya módon gondoltatok, hanem azt, hogy anyád ne sirasson hiába...

-Szőrme=macskanyúzat...

A MAGYAR KÖLTÉSZET NAPJA

Április 11.

2006. április 11-én a Magyar Költészet Napján rendhagyó óra volt a tornateremben. Ezúttal tanáraink választották ki kedvenc verseiket, dalaikat, és mondták el nekünk. Néhányan igazán jó versmondóknak bizonyultak, de kitett mindenki magáért! Hallhattuk Bán Sándor, Csanaky Attila, Csányi Sándor, Harcsár Zoltán, Plugor Magor, Szélinger Balázs, Tóth Béla és Vincze István tanár urakat, illetve Békési Eszter, Csótó Nagy Mária, Fuksz Éva, Harangozó Judit, Milosné Domokos Ilona és Vajdáné Sásdi Mercédesz tanárnőt. Voltak, akik vicces, kedves verseket választottak, sikert is arattak verseikkel; mások komolyabban nekifeszültek a vállalt feladatnak (néhányan meg is tanulták a szöveget!), és elgondolkodtattak. Éppen így volt jól, nem lett a költészet napja buli-fellépés, de patakozó könyvnyáradat sem. Ha valamit mégis fel lehetne róni a műsornak, akkor legfennebb azt, több tanár a tavalyi és a mostani rendezvényen sem szerepelt, jó lenne őket is hallani. Az viszont nagyon jó, hogy a földön ülhattünk, így nem dőlt ki senki a fojtó, komoly légkörben. Ahogy a beharangozóban is állt, valóban a könyv és a jó versek napja volt ez az óra, itt a Radnótiban, a Költészet Ünnepe!

RMG-DÖK

Mit is ünnepelünk a költészet napján? József Attila, egyik legnagyobb költőnk születésnapját (1905. április 11.)!

Ebből az alkalomból egy József Attila-alkotással, és két diákverssel szeretnénk kedveskedni nektek

József Attila
ÁPRILIS 11

A tarló kalászeit hányva
S a verebek közé belesván
Nagy szél kapott föl egyszer engem
Hirtelen, április estén.

Gyerekeit kereste arra
S engem talált ott épp az útban.

Bömbölt, örült s én mosolyogva
Rengeteg mellén elaludtam.

Vitt falvakon, földeken keresztül,
Meghempergetett jó sárosra,
Cibálva és kacagva vitt egy
Pesti, csatakos külvárosba.

Az uccán vidám jasszok lógtak
S még vidámabban verekedtek,
Kiabáltak, kiabáltunk és
A jasszok végül berekedtek.

Mondom, valami nagy ünnep volt,
A hívek diplomokba mentek
És reszketve, szomorú kézzel
Áldották őket meg a szentek.

S hogy a harangok búgtak, fölött
A szívekben nagy, esti béke.
A gyilkos végzett emberével
S úgy menekült, kalaplevéve.

Reménységnek és tulipánnak
Kicsi kis deszka-alkotmányba
Ezerkilencszázötben ígyen
Iktattak be az alkotmányba.

A kártyás munkásnak fiúként,
S a szép, ifjú mosóasszonynak,
Ligetnek, sárnak, vágynak, célnak,
Fejkendőbe kötözött gondnak.

A szegényasszony rég halott már,
De fiát a szél el nem hagyja,
Együtt nyögünk az erdön éjjel
S együtt alszunk el virradatra.

(1925)

ÉBEREN IS ÁLMODUNK

Nyitva van a szemünk
És várjuk a holnapot,
Szebb napokat remélünk,
Pedig a mai is jó legott.

Minden percünk csoda,
Ha a gondok árnya úz is,
A Hold, a csillagok s a Nap,
És a mindent elsöprő tűz is.

Fekszünk kint a réten
S megjelenik előttünk egy élet,
A gyerekkori álmok előjönnek
S felnőttkori látomásokat szőnek.

Van ember, aki csak álmodik,
A másik éberén figyel,
Egyiknek a fa bólint,
A másinak ez csak a szél lehet.

Különbözőek vagyunk.
Sokan új világot hozunk,
És sokan a régiben lakunk,
Míg az újról álmodunk.

Ha nyitva van a szemünk,
Semmit sem látunk,
Ha le van csukva szemünk,
Egy új világba vágyunk.

Miért nem jó ez a világ nekünk?
Miért várunk egy újat?
Miközben a régiekbe megyünk,
Miért soroljuk a rosszat?

Csukjuk le a szemünket,
Képzeljünk el egy világot.
Most ébredjünk fel,
És hagyjuk, hogy az álom valósággá váljon.

SZERI KRISZTINA

KITASZÍTOTTAK BALLADÁJA

Kitaszítottként álnok-világon,
-mint egykor Villon, a nagy költő mester,
A menedékeket már nem látom.
Szerencsétlen vagyok, és bolond ember
Ezzé tett engem sokezeres tömeg
Kiábrándultan vágyaim ködéből
Egy betongőzös utcán ébredek.
Rövid az élet, s könnyen feledhető..

A várost elhagyva erdőhöz érek,
Fák lombos árnyéka vetül a rétre.
Az élettől semmit nem remélek,
Ökörnyál borít kendőt a messzeségre.
Itt semmit nem takargatnak falak,
És nem fakult meg álmom köd-
képétől

A láthatáron ringó
alkonyat.

Rövid az élet, s könnyen
feledhető.

Holtak zenéje halkan
hívogat,
Elöttem nincs más kiút,
csak koldulás,
Én leszek holnap majd az
áldozat,

Mert hajnalban már
elér a pusztulás.

A kék ég már csak
kékes árnyalat,
Reményem semmi más, sugár-villanás,
Elöttem ingatag lépkedő árnyalak.
Rövid az élet, s könnyen feledhető.

AJÁNLÁS

Plugor tanár úr, kérem, lássa meg:
E kis mű rövid, könnyen feledhető.
Elolvasását talán nem bánta meg,
S a naplóba jó jegy is bevészhető.

F.É.

Moziajánló

EGY GÉSA EMLÉKIRATAI

A filmről hallottam jót és rosszat egyaránt. Egyes kritikák a földbédöngölik, mások az égig emelik. De a célját elérte: foglalkoznak a filmmel, senkinek nem marad közömbös. Én megfogadtam, laikusként állok hozzá, nem ítélekem más emberek tapasztalatai, a plakát, vagy bármi egyéb miatt, hiszen akkor még a könyvet sem olvastam. Tehát beültem a moziba és vártam, mi fog történni. A hatás nem maradt el. A képek csodaszépek, a helyek egzotikusak, látványnak semmiképp sem utolsó. De egy kicsit a történetről: 1929-ben kezdődik a film, amikor is a kis Csijót és nővérét, Szatszut apjuk eladja. A két lány a kicsiny faluból gazdag és korrupció környezetbe kerül. Azonban útjaik rögtön a film elején különválnak, és innentől csak Csijo életének lehetünk szemtanúi. A kislány egy gésákat nevelő házba kerül, de folytonos ballépései miatt cselédi sorsra van ítélve. A film végigvezet egy élettörténeten, ahol a kitartás, az akaraterő és a szerencse hozzájárulásával csoda következik be egy japán lány életében. Csijo talán élete végéig egy közömbös szolgálólány maradt volna, ha a természet nem áldja meg olyan különös, vízkék szemekkel. Csijót felkarolják és hivatásos gésaként a Sayuri nevet kapja. Egyre népszerűbbé válik, karrierje látványosan révbe ér, amikor a világháború beavatkozik mindennapjaiba. Természetesen hollywoodi módra szerelmi szálak is kialakulnak a történet során, amely a főhős számára hivatása miatt elérhetetlennek tűnik. Azonban a sors egy kisebb iróniával, de csak a főhős mellé szegődik.

Bár hatalmas vitát váltott ki a szereposztás, ugyanis a főbb szerepekben a japán gésákat elismert kínai színésznők alakítják, biztos vagyok benne, hogy egy hozzá nem értő nézőnek ez nem tűnik fel. Számomra a film azért is volt különös, mert egy olyan kultúrába nyerhettem betekintést, amely tőlem idegen. Azt hiszem, a színészek hűen adják vissza ennek a kornak a milyenségét, annak ellenére, hogy a díszlet és az eszközök néha szembeötlően nem voltak korhűek.

Mindenkinek ajánlom a filmet, ugyanis kulturális betekintésnek mindenképp hasznos, de érzelmi mondanivalónak sem kevés!

SÜCI

JÉGKORSZAK 2: AZ OLVADÁS

ICE AGE 2: THE MELTDOWN

Amerikai, computer-animációs, folytatásos, szinkronizált.

Rendezte: Carlos Saldanha

A mínuszok hősei visszatérnek! A mammut, a kardfogú tigris és a lajhár egyenesen lubickol legutóbbi hőstettük sikerében: és ez már csak azért is könnyen megy, mert a jég olvadni kezd, így a világ egyetlen hatalmas élményfürdővé változik körülöttük; csúszdák, gejzírek és szökőkutak között buliznak nap mint nap. Néha mégis arcukra fagy a mosoly. Manfréd ugyanis nagyon magányos - már egyenesen úgy érzi, mintha kihaltak volna körülötte a nőtények. És míg ő bűnnek ereszti az ormányát, Sid rájön, hogy csak egy egyre vékonyodó jéggát választja el őket az áradástól - ha az átszakad, boldog völgyüket elárasztja a víz. Az árral pedig együtt úsznak majd azok a csúszómászók, akiknek túl éles foga arra fáj, hogy átvegyék az uralmat a nagy közös medence fölött.

Őszintén szólva arra számítottam, mint minden folytatásnál, hogy ez a rész is unalmasabb lesz az elsőnél. De kellemesen csalódtam. Sokkal izgalmasabbra, poénosabbra sikerült, mint az első rész, nem beszélve kedvenc kis mókusunkról, aki minden áron meg akarja szerezni egyetlen szem makkját, és ebben a részben jóval több szerephez jut.

Azt ajánlom mindenkinek, hogy feltétlenül nézzétek meg. Ezt nem lehet kihagyni!!!

A. ZITA

Tavaszi kultúra

„Süt a nap, nehogy szomorú légy”, halljuk a magyar slágerben. És milyen igaz. Míg ezen a hosszú-hosszú télen csak a csokit tömtem magamba, hogy egy kis boldogsághormont előkaparjak a szervezetem legmélyéről, addig a már régen várt napsütés kalóriák nélkül termeli ezrel-vel ugyanezt.

És eljött annak is az ideje, hogy kicsit kimozduljunk, friss levegőt szívjunk és szétnézzünk, hogy milyen újdonságokkal szolgál nekünk a virágzó Szeged. A színház szerelmeseit rengeteg program várja most is. Megtekinthetjük például a Juronics Tamás által rendezett Szentivánéji álom című táncjátékot, de több színvonalas műsorra vehettek kedvezményes jegyet iskolánk által is. Akik inkább a mozit kedvelik, azok sem fognak unatkozni. Itt van pl.: a 3 Oscart nyert Egy gésa emlékiratai című film, azonban akit megviselt az oktatás az könnyen kikapcsolhat a nagy sikert aratott Jégkorszak 2. részével. Számptalan, hazájában nagy sikert aratott francia filmet nézhetnek meg a Belvárosi moziban a Francia Filmnapok keretein belül. Az országos szintű rendezvény egyik kihelyezett állomása Szeged, így mi is ízelítőt kaphatunk egy másfajta mozikultúra legnagyobb szereplőinek játékból. A filmkínálat széleskörű. Találunk szerelmes-, akció és elgondolkodtató darabokat is. A Marokkó című alkotás egy 17 éves lány, Rita szemével nézi a világot és dolgozza fel az adott korhoz illő problémákat, többek között: barátság, szerelem, alkohol és felnőtté válás. Az Anthony Zimmer címet viselő film egy bűnügyi és szerelmes film keveréke a franciák kiváló művésznőjének, Sophie Marceau-nak főszereplésével. A francia színészvilág legnagyobbjai mind fellelhetők a filmrengetegben, pl: Catherine Deneuve, Gérard Depardieu, Juliette Binoche és még sorolhatnám...

De a napfény városa kiállításokban sem szűkölködik: a Vár múzeum A tenger kincsei címen csigakiállítást rendezett, míg a Móra Ferenc Múzeum régészeti és természettudományi kiállításain kívül számos programmal várja az érdeklődőket.

Ha nem csak a szemetek, de a fületek is valami szépre vágyik, akkor nyújtunk egy kis ízelítőt a legfrissebb megjelenésű albumokból: A Morcheeba énekesnőjének megjelent szóló debütalbuma. Az elismert énekesnő hangjának és stílusának változatossága az egész cd-n végigkísér. Az olasz dallamokat kedvelők számára is kedvez a könnyűzenei paletta: megjelent Jovanotti új albuma, amely a rockos, az elektromos és a lírai hangzásvilágot vegyíti legújabb, Buon Sangue 2005 című korongján. A nyári koncertprogramjukat szervezők figyelmébe ajánlom, a júniusi, Népstadionban tartandó Depeche Mode és az előzenekarként fellépő Placebo koncertjeit, amelyre a jegyeket ajánlatos mielőbb beszerezni.

Ha csak egy kis nyugodt fotoszintetizálásra vágyunk a Tisza-part napsütötte részein, akkor is magunkkal vihetünk egy kis olvasnivalót. Az Egy gésa emlékiratai könyv-változata izgalmas életrajzi regény mindazok számára, akiknek felkeltette kíváncsiságát a film, vagy csak egyszerűen szeretnének olvasni valamit, ami egyszerre kikapcsolódás, szórakozás, érdekesség és kulturális ismereteket is tartalmaz.

Akik azonban aktívabb kikapcsolódásra vágyanak, azok kocoghatnak a város zöld területein, vagy sétálhatnak a Kárász utcán illetve Szeged egész területén, ugyanis a tavaszi város látványa garantáltan elfeledteti velünk a hosszú, hideg és borongós hónapokat. Talán a virágok illata, talán az a különös és felemelő tavaszi érzés az ami annyira feldob, mosolyt csal az arcunkra, csillogást a szemünkbe, megsokszorozza a szerelmespárokat és előhúzza ruhatárunkból a merészebb ruhadarabokat. Talán. Nem tudom. De őszintén szólva hidegen hagy az ok-okozati összefüggés. Inkább élvezem a tavasz minden pillanatát. Tegyétek ezt Ti is!

SÜCI